

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 458

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 noiembrie 1998

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 143 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	1-2	Decizia nr. 152 din 3 noiembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	5-6
Decizia nr. 144 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 153 din 3 noiembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	7-8
Decizia nr. 150 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. a), ale art. 361 alin. 1 lit. a) și ale art. 385 ¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	4-5	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		753. — Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940	8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 143

din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Gábor Kozsokár — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

de Justiție în Dosarul nr. 581/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, motivat de faptul că legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a ataca prin recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărârile judecătorești irevocabile, pentru considerentele expres prevăzute în art. 330 din Codul de procedură civilă, astfel că dispoziția din art. 330⁴ teza a doua din același cod, care substituie procurorului

general orice altă persoană fizică sau juridică, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 581/1997, aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“. Se precizează, totodată, că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, care apreciază că excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în

conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Ulterior, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 581/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Ona Vasile

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 144

din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.594/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, motivat de faptul că legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a ataca prin recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărârile judecătorești irevocabile pentru considerentele expres prevăzute în art. 330 din Codul de procedură civilă, astfel că dispoziția din art. 330⁴ teza a doua din același cod, care substituie procurorului general orice altă persoană fizică sau juridică, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.594/1997, aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituți în parchete. Se precizează, totodată, că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic

publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, care apreciază că excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la încheierea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Ulterior, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea

retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.594/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. a), ale art. 361 alin. 1 lit. a) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 279 alin. 2 lit. a), a art. 361 alin. 1 lit. a) și a art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, invocată de Maricari Aurel în Dosarul nr. 1.620/1998 al Tribunalului Suceava.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 octombrie 1998, în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 27 octombrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Suceava, prin Încheierea din 26 octombrie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. a), ale art. 361 alin. 1 lit. a) și ale art. 385 din Codul de procedură penală, ridicată de Maricari Aurel într-o cauză penală având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva Sentinței penale nr. 134/1998, pronunțată de Judecătoria Comandamentului de securitate nr. 1 din Suceava, în dosarul nr. 134/1998, în care a fost condamnat, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 din Codul penal, la pedeapsa de 2.000.000 lei amendă.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii juridice a Curții, urmează ca excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, în sensul că persoanele aflate în proces penal pentru săvârșirea infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a) nu beneficiază de trei grade de jurisdicție — fond, apel și recurs —, ci numai de două — fond și recurs. În acest fel, se creează o stare de inegalitate între subiecții infracțiunilor menționate și ceilalți cetățeni, autori ai altor infracțiuni, defavorabilă celor care beneficiază numai de două grade de jurisdicție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția invocată este nefondată, deoarece infracțiunea prevăzută la art. 206 din Codul penal are un grad de pericol redus, motiv pentru care nu sunt necesare trei grade de jurisdicție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Chiar și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, prevede în art. 2 al Protocolului său adițional nr. 7 un dublu grad de jurisdicție. Drepturile procesuale sunt garantate, iar un control judiciar corespunzător se exercită și în cazurile în care se poate

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Din încheierea de sesizare rezultă că textul de lege care face obiectul excepției de neconstituționalitate este indicat greșit, fiind vorba în realitate de art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Deoarece este o eroare materială care rezultă din coroborarea textelor, precum și din concluziile scrise formulate de autorul excepției, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 279 alin. 2 lit. a), ale art. 361 alin. 1 lit. a) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, „nu pot fi atacate cu apel sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a)”, iar potrivit celor ale art. 385¹ alin. 1 lit. a), „pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a), precum și în alte cazuri prevăzute de lege”.

Din analiza celor două texte rezultă că pentru sentințele pronunțate de judecătorii, în cazul infracțiunilor menționate în art. 279 alin. 2 lit. a), precum și în alte situații stabilite expres de lege, legiuitorul a instituit o singură cale ordinară de atac, și anume recursul.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 2 lit. a), ale art. 361 alin. 1 lit. a) și ale art. 385¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, invocată de Maricari Aurel în Dosarul nr. 1.620/1998 al Tribunalului Suceava.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 152

din 3 noiembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Gábor Kozsokár — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător

Romul Petru Veronica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, indicată de Maricari Aurel în Dosarul nr. 1.620/1998 al Tribunalului Suceava.

nr. 3.010/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind Societatea Comercială „Orizont” — S.A., Consiliul General al Municipiului București și Consiliul Local al Sectorului 6 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, deoarece, cu privire la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, în sensul că sunt constituționale. Totodată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ a rămas fără obiect, deoarece acestea au fost modificate, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi introdus oricând, ci într-un termen de 6 luni de la data când hotărârea a rămas definitivă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 martie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Sârbu Ioana în Dosarul nr. 3.010/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care permit procurorului general să atace cu recurs în anulare hotărârile judecătorești irevocabile, contravin art. 1 alin. (3) din Constituție, în care se statuează că România este stat de drept, ceea ce presupune respectarea legii și stabilitatea raporturilor juridice constituite prin hotărâri judecătorești irevocabile. Pentru aceleași motive, este neconstituțional și art. 330¹ din Codul de procedură civilă, chiar dacă termenul de introducere a recursului în anulare a fost stabilit la 6 luni. Aceasta reprezintă o indisponibilizare a bunurilor dobândite de părți în procese, deoarece este necesară o perioadă de încă 6 luni pentru a se crea convingerea necesității dreptului recunoscut în justiție. Înseamnă că acest termen reprezintă o suspendare deghizată a executării hotărârilor irevocabile pentru o durată de 6 luni.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată apreciază că aceasta nu este întemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Sârbu Ioana în Dosarul nr. 3.010/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 1998.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu contravin nici unui principiu constituțional. În acest sens, menționăm Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996.

Excepția privind dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate, astfel încât recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai într-un termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2.

Fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 43 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 15 aprilie 1998, precum și prin alte decizii.

Critica formulată de autoarea excepției, în sensul că și în urma stabilirii termenului de 6 luni pentru declararea recursului textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă ar fi neconstituțional, nu poate fi acceptată, deoarece aceasta pune în discuție însăși instituția recursului în anulare. Or, așa cum s-a arătat în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, nici un temei constituțional nu poate fi invocat pentru a se susține incompatibilitatea constituțională a recursului în anulare.

Magistrat-asistent,
Diana Vasiliu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153

din 3 noiembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.166/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind pe Cristea Ileana, Consiliul Local al Orașului Predeal și Regia Autonomă „Bucegi” Predeal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției, motivat de faptul că legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a ataca prin recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărârile judecătorești irevocabile pentru considerentele expres prevăzute în art. 330 din Codul de procedură civilă, astfel că dispoziția din art. 330⁴ teza a doua din același cod, care substituie procurorului general orice altă persoană fizică sau juridică, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.166/1996 aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv”. De aceea se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete”. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din

a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități”.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta este nefondată.

În temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În punctul de vedere primit de la Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă este nefondată, invocând în acest sens practica jurisdicțională a Curții Constituționale. Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării”. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției”.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Ulterior, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci

civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare,

opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii juridictionale a Curții, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.166/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 1998.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 9/1998
privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute
în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria,
semnat la Craiova la 7 septembrie 1940**

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 12 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea

statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul justiției,

Valeriu Stoica

Ministru finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,

Laszló Borbély,

secretar de stat

Ministru agriculturii și alimentației,

Dinu Gavrilescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Mihai Ungureanu,

secretar de stat

București, 26 octombrie 1998.

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Beneficiază de măsurile reparatorii prevăzute de Legea nr. 9/1998 foștii proprietari ai bunurilor imobile, construcții și terenuri, pe care le-au avut în județele Durostor și Caliacra, precum și ai recoltelor neculese de porumb, bumbac, floarea-soarelui, și care nu au primit anterior sau au primit parțial compensații ori despăgubiri pentru acestea, precum și moștenitorii lor legali.

Art. 2. — (1) De prevederile Legii nr. 9/1998 beneficiază cetățenii români, indiferent de domiciliul sau de reședința acestora.

(2) Calitatea de cetățean român trebuie să existe la data intrării în vigoare a legii.

Art. 3. — (1) Moștenitorii legali sunt cei definiți astfel de legea civilă.

(2) Moștenitorii care nu posedă certificat de moștenitor pot face dovada vocației de moștenitor cu acte de stare civilă: certificatul de deces al proprietarului, certificatul de naștere și certificatul de căsătorie ale moștenitorului.

Art. 4. — (1) Beneficiarii prevederilor Legii nr. 9/1998 au obligația să declare, pe propria răspundere, atât bunurile la a căror compensare și despăgubire consideră că au dreptul, cât și dacă au beneficiat sau nu au beneficiat de despăgubiri sau de compensații parțiale, în bani sau în natură.

(2) În cazul în care sunt doi sau mai mulți moștenitori legali, în declarație se vor menționa numele și, eventual, adresa celorlalți moștenitori.

Art. 5. — (1) Beneficiarii prevederilor Legii nr. 9/1998 vor face, de asemenea, declarații cu privire la suprafețele de teren obținute în temeiul Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Dovada acestora se face cu titlul de proprietate, cu adevărurile însoțite de procesele-verbale de punere în posesie, eliberate de comisiile pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 18/1991, cu decizia sau cu ordinul prefectului, după caz.

(3) Declarațiile vor menționa și cererile depuse în temeiul Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Art. 6. — Prin *înscris*, în sensul art. 5 din Legea nr. 9/1998, se înțelege orice dovadă eliberată de instituții — arhive, primării, notariate, instanțe judecătorești — în legătură cu fostele proprietăți, cum ar fi: chitanțe de plată a impozitelor, extrase din cărțile de imobil, planuri și autorizații de construcție, rapoarte de expertiză, contracte de vânzare-cumpărare, hotărâri judecătorești și orice alte documente care se referă la existența bunurilor rămase în județele cedate, inclusiv listele-anexă la Tratatul de la Craiova.

Art. 7. — Valoarea construcțiilor și a terenurilor, urbane sau rurale, precum și a recoltelor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 9/1998 se determină potrivit criteriilor stabilite la cap. II, III și IV din prezentele norme

CAPITOLUL II

Criteriile și metodologia de evaluare pentru terenurile agricole și recoltele de porumb, bumbac și floarea-soarelui

Art. 8. — (1) Persoanele îndreptățite — proprietarii sau moștenitorii legali ai acestora — beneficiază opțional, la cerere, pentru terenurile pe care le-au avut în proprietate în județele Durostor și Caliacra, de compensații, astfel:

a) compensații în bani pentru suprafața de teren avută în proprietate, din care se scade, dacă este cazul, suprafața de teren reconstituită potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare, dar nu mai mult decât suprafețele prevăzute în această lege;

b) acțiuni la societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, în județele de domiciliu sau învecinate ale petiționarilor, stabilite de comisia județeană sau a municipiului București de aplicare a Legii nr. 9/1998, luându-se în calcul valoarea în bani, calculată conform criteriilor menționate la lit. a), corelate cu valoarea unei acțiuni stabilite de societatea comercială respectivă.

(2) Quantumul compensației se stabilește în temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 9/1998, respectiv, pentru fiecare hectar de teren, o sumă calculată la valoarea medie a categoriilor de teren, stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 59/1994 pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 privind stabilirea valorii de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, actualizată potrivit coeficientului de inflație existent la data plății compensației, raportat la cel stabilit pentru luna martie 1994, astfel cum se prevede la art. 8 alin. (3) din Legea nr. 9/1998.

Art. 9. — (1) Pentru recoltele de porumb, floarea-soarelui și bumbac, neculese de pe terenurile prevăzute la art. 7, se acordă o sumă calculată ținându-se seama de producțiile medii la hectar în anul 1940, stabilite și acceptate de Comisia mixtă de aplicare a Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, după cum urmează:

- pentru porumb — 1.008 kg/ha;
- pentru bumbac — 209 kg/ha;
- pentru floarea-soarelui — 721 kg/ha.

(2) Prețul pe unitatea de produs se calculează potrivit prețului de achiziție al florii-soarelui, porumbului și bumbacului, publicat de Comisia Națională pentru Statistică pentru anul anterior celui în care se acordă despăgubirile.

CAPITOLUL III

Criteriile și metodologia de evaluare a locuințelor, inclusiv a anexelor gospodărești aferente

Art. 10. — (1) Valoarea compensațiilor care se acordă

imobilele cu destinația de locuință, inclusiv pentru anexele gospodărești aferente, se determină pe baza prevederilor Decretului nr. 93/1977 referitor la prețurile de vânzare ale locuințelor din fondul locativ de stat, astfel cum a fost modificat prin art. III din Decretul nr. 256/1984, ținându-se seama de: tipul locuinței, suprafața utilă, regimul de înălțime, starea tehnică, dotarea, gradul de finisaj, vechimea construcției la data trecerii în proprietatea statului bulgar și alte elemente de construcție care au ridicat gradul de confort și de finisaj al locuințelor.

(2) După depunerea cererilor, în condițiile Legii nr. 9/1998, de către persoanele îndreptățite la acordarea de compensații se va proceda la stabilirea valorii locuințelor respective și a anexelor acestora, conform prezentelor norme metodologice, după cum urmează:

a) se determină suprafața utilă a locuinței folosindu-se elementele furnizate de solicitanți. În cazul în care aceștia nu au planuri sau suprafețe utile determinate, suprafața utilă a locuințelor pentru care urmează a se acorda despăgubiri se stabilește ipotetic în limita suprafețelor minimale înscrise în anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată;

b) pentru determinarea ipotetică a suprafeței utile a locuințelor pentru care urmează a se acorda despăgubiri, solicitanții vor furniza, prin înscrierile prevăzute în actualele norme metodologice, date privind mărimea locuinței, respectiv numărul camerelor, al dependințelor și anexelor gospodărești aferente.

De asemenea, se vor furniza date privind caracteristicile tehnico-economice ale acestora, respectiv tipul locuinței, structura și natura materialelor folosite, gradul de dotare și de finisaj, vechimea construcției la data trecerii în proprietatea statului bulgar, precum și alte elemente de construcție care au ridicat gradul de confort și de finisaj al locuințelor;

c) în cazul locuințelor, prin *suprafața utilă a locuinței* se înțelege suprafața tuturor încăperilor care alcătuiesc locuința. Ea cuprinde camere de zi, dormitoare, băi, bucătăria, încăperile pentru WC și duș, spații de depozitare și de circulație din interiorul locuinței. Nu se cuprind în suprafața utilă a locuinței: pragurile golurilor de la uși și ale trecerilor cu deschideri de până la 1 m, nișele de radiatoare, precum și suprafețele ocupate de sobe și cazane de baie (câte 0,50 m² pentru fiecare sobă și cazan de baie). În cazul locuințelor duplex, rampa, mai puțin palierele, nu se cuprind în suprafața utilă a locuinței;

d) suprafețele ocupate de dulapuri înzidite, amplasate în interiorul locuinței, se iau în considerare ca suprafețe utile;

e) la suprafața utilă se adaugă suprafețele logiilor și ale balcoanelor, corectate cu coeficientul 0,35, aplicat la suprafața lor;

f) se vor evidenția separat, având alte prețuri, suprafețele utile ale anexelor apartamentelor situate la subsoluri, demisoluri sau mansarde, ale teraselor, boxelor, garajelor și ale altor dependințe exterioare, precum și lungimea împrejmuirilor etc.;

g) în cazul clădirilor alcătuite din apartamente cu acces din exterior, fără a fi utilizate în comun spații construite din cadrul clădirii, suprafața utilă va cuprinde și spațiile de circulație care fac parte din apartamentul care se evaluează,

Art. 11. — Pentru evaluarea locuințelor se folosesc prețurile pe m² suprafață utilă și normele prevăzute în Decretul nr. 93/1977, astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 1 și 2, respectiv în tabelul nr. 1 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984, iar pentru anexele gospodărești ale acestora se folosesc normele din tabelul nr. 7 din anexa nr. 4 la același decret.

Art. 12. — (1) Evaluarea terenurilor aferente locuințelor se face pe baza Criteriilor nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992 privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat, cu completările ulterioare, elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

(2) Terenurile aferente locuințelor, respectiv terenul de sub construcție și curtea, se limitează la suprafețele înscrise în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, republicată, în funcție de localitate (urbană sau rurală).

(3) Diferența de teren se compensează ca teren agricol, în funcție de gradul de folosință și de fertilitate, în condițiile prevederilor art. 8 din prezentele norme metodologice.

Art. 13. — Pentru existența sau lipsa unor instalații ori elemente de construcții ori pentru cazurile în care locuințele sau părți din acestea sunt situate la demisol sau la mansardă, se aplică termenii de corecție prevăzuți în tabelul nr. 2 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984.

Art. 14. — (1) Gradul de finisaj al locuințelor poate fi superior sau inferior, având elementele caracteristice prevăzute în tabelul nr. 5 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977.

(2) Încadrarea în gradul de finisaj se face în funcție de elementele caracteristice predominante ale unuia dintre cele două grade de finisaj, justificându-se încadrarea făcută, iar gradul de confort se stabilește potrivit suprafeței utile.

(3) În cazul în care în apartamente există elemente care depășesc caracteristicile gradului de finisaj superior avut în vedere în norme (scări interioare din lemn de esență de calitate superioară sau placate cu marmură, șemineuri decorative, tavane bogat decorate și altele asemenea), la valoarea rezultată din aplicarea prețurilor unitare prevăzute în tabelul nr. 1 la anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984 se va adăuga valoarea acestor elemente, determinată pe bază de deviz, conform cataloagelor de prețuri RpC populație — seria 1982.

(4) Elementele de artă și ornamentele deosebite (uși furniruite, tâmplărie sculptată sau încrustată, lambriuri, mobilă fixă, sculpturi, tapiserii, picturi, fresce, vitralii și altele asemenea) vor fi evaluate separat și vor putea fi compensate potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 9/1998.

Art. 15. — În funcție de nivelul la care este situată locuința, se aplică corecția de nivel prevăzută în tabelul nr. 9 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977.

Art. 16. — (1) Pentru locuințele prevăzute în prezentele norme metodologice, la valoarea de înlocuire se aplică coeficientul de uzură în timp, prevăzut în tabelul nr. 3 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977, corespunzător vecinătății, grupei din care face parte clădirea și stării tehnice a

(2) Grupele de clădiri sunt prevăzute în nota de la tabelul nr. 3 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977, iar starea tehnică, în tabelul nr. 6 din anexa nr. 2 la același decret.

(3) Pentru anexele gospodărești, coeficienții de uzură sunt cei prevăzuți în tabelul nr. 8 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977.

Art. 17. — Vechimea construcției se stabilește pe baza oricărui act în care sunt consemnate date privind vechimea imobilului respectiv în raport cu data trecerii în proprietatea statului bulgar.

Art. 18. — (1) În cazul apartamentelor realizate, total sau parțial, prin extindere în plan orizontal, la aplicarea coeficienților pentru uzura în timp se va ține seama de vechimea corespunzătoare a părților de clădire.

(2) Pentru spațiile supraetajate se consideră că acestea au o vechime egală cu media duratei consumate a celor două părți ale clădirii, nouă și veche.

Art. 19. — (1) Prețurile locuințelor și ale anexelor gospodărești, determinate în condițiile prevăzute la articolele precedente, se mențin sau se diferențiază cu $\pm 10\%$, în funcție de amplasarea locuințelor în cadrul localităților.

(2) Dacă nu se face dovada amplasării în centrul localității urbane, prețurile se mențin fără a se aplica corecția de preț.

Art. 20. — Valoarea rezultată din aplicarea normelor de evaluare cuprinsă în Decretul nr. 93/1977, Decretul nr. 256/1984 (art. III de modificare a Decretului nr. 93/1977), în funcție de structura de rezistență și de materialele folosite, regimul de înălțime, gradul de finisaj, starea tehnică de întreținere, tipul de încălzire, dotările suplimentare, nivelul la care este situată locuința, gradul de uzură, precum și de toate celelalte criterii prevăzute în prezentele norme metodologice, este la nivelul prețurilor în vigoare la data de 1 ianuarie 1990.

Art. 21. — Pentru stabilirea valorii despăgubirilor care se acordă foștilor proprietari și moștenitorilor legali ai acestora pentru apartamente, nivelul prețurilor la data de 1 ianuarie 1990, determinat potrivit prezentelor norme metodologice, se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete pe economie din ultima lună a trimestrului anterior plății despăgubirii pentru locuință față de cele existente în luna ianuarie 1990.

Art. 22. — Comisia Națională pentru Statistică, prin direcțiile sale teritoriale, va comunica, trimestrial, consiliilor județene și Consiliului General al Municipiului București, abilitate să acorde compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar, coeficientul de creștere a veniturilor salariale medii nete pe economie din ultima lună a trimestrului expirat față de cele realizate în luna ianuarie 1990.

Art. 23. — Valoarea despăgubirilor care se acordă, potrivit Legii nr. 9/1998, foștilor proprietari sau moștenitorilor legali ai acestora pentru garaje este cea stabilită potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată.

Art. 24. — (1) În cazurile de despăgubire a foștilor proprietari și a moștenitorilor legali ai acestora, la valorile calculate, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice, se aplică coeficienții de actualizare, anume: a) pentru garajele și

garaje) se va adăuga valoarea terenurilor aferente, stabilită pe baza Criteriilor nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992, cu completările ulterioare, elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

(2) Criteriile în baza cărora se acordă notele necesare departajării terenurilor în operațiunea de evaluare vor fi furnizate de solicitanți și vor fi cele existente la data trecerii imobilelor respective în proprietatea statului bulgar.

Art. 25. — Valoarea despăgubirilor pentru locuințe, inclusiv pentru anexele gospodărești și terenurile aferente acestora, nu poate depăși suma veniturilor salariale medii pe economie ale unei persoane pe o perioadă de 20 de ani, calculată la data stabilirii despăgubirii.

CAPITOLUL IV

Criteriile și metodologia de evaluare a construcțiilor cu altă destinație decât cea de locuință și a anexelor gospodărești aferente

Art. 26. — (1) Valoarea compensațiilor care se acordă foștilor proprietari și moștenitorilor legali ai acestora pentru clădirile și construcțiile cu altă destinație decât cea de locuință, inclusiv a anexelor gospodărești aferente, se determină pe baza fișelor de indicatori ai valorii de înlocuire pentru reevaluarea clădirilor și construcțiilor din cataloagele elaborate de Comisia centrală pentru inventarierea și reevaluarea fondurilor fixe în anul 1964, ținându-se seama de caracteristicile obiectivului, delimitarea acestuia, unitatea de referință, valoarea de înlocuire și de termenii de corecție.

(2) După depunerea cererilor, în condițiile legii, de către persoanele îndreptățite să primească despăgubiri, se va proceda la stabilirea valorii clădirilor și a construcțiilor respective, conform prezentelor norme metodologice, după cum urmează:

a) se determină aria desfășurată a clădirilor și construcțiilor, folosindu-se elementele furnizate de solicitanți. În cazul în care aceștia nu au planuri sau arii desfășurate determinate, aria desfășurată a clădirilor și a construcțiilor pentru care urmează a se acorda despăgubiri se stabilește ipotetic;

b) pentru determinarea ipotetică a ariei desfășurate a clădirilor și construcțiilor pentru care urmează a se acorda despăgubiri, solicitanții vor furniza prin înscrisurile prevăzute în actualele norme metodologice date despre mărimea clădirilor și a construcțiilor respective.

De asemenea, se vor furniza date privind caracteristicile tehnico-economice ale acestora, respectiv tipul construcției (structura și natura materialelor folosite), gradul de dotare și de finisaj, vechimea construcției la data trecerii în proprietatea statului bulgar, precum și alte elemente de construcție;

c) prin *aria desfășurată (Ad) a clădirii sau construcțiilor* se înțelege suprafața orizontală a clădirii, măsurată imediat de deasupra soclului în cuprinsul perimetrului exterior, iar la clădirile cu mai multe niveluri, este suma ariilor tuturor nivelurilor (etajelor sau caturilor) măsurate la un metru deasupra pardoselii etajului respectiv;

d) poduri, subsolurile și planșeele parțiale nu se consideră niveluri (etaje).

e) la clădirile în ale căror fișe existența subsolului este indicată la termenii de corecție, suprafața subsolului nu se include în calculul ariei desfășurate a clădirii respective;

f) nu intră în aria desfășurată: copertinele, brâurile, cornișele, rampele de încărcare, terasele, golurile mai mari de 4 m² — fiecare în parte —, scările exterioare de acces, deschise;

g) pentru stabilirea valorii de înlocuire la clădire un element important îl constituie înălțimea acesteia;

h) la clădirile cu un singur nivel (parter) înălțimea se măsoară de la cota feței superioare a pardoselii până la cota feței de reazem al acoperișului; în cazul în care înălțimea nu este uniformă pe toată întinderea clădirii, se va considera înălțimea medie ponderată;

i) la clădirile cu mai multe niveluri (etaje) înălțimea unui etaj se măsoară de la cota feței superioare a pardoselii etajului respectiv până la cota superioară a feței pardoselii etajului superior;

j) volumul podului nu se ia în considerare la stabilirea volumului total.

Art. 27. — Evaluarea construcțiilor se face pe baza Metodologiei pentru evaluarea clădirilor și construcțiilor speciale din grupele 1 și 2 de mijloace fixe, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 32/N din 16 octombrie 1995, și cuprinde 3 etape:

a) etapa 1 — stabilirea valorii de înlocuire a construcțiilor respective cu ajutorul cataloagelor de reevaluare, ediția 1964, la nivelul prețurilor la 1 ianuarie 1965;

b) etapa a 2-a — stabilirea valorii de înlocuire a construcțiilor la nivelul prețurilor la 1 ianuarie 1990, cu ajutorul sistemului de coeficienți de indexare elaborați de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, și apoi actualizarea valorii de înlocuire a mijloacelor fixe, determinată potrivit prezentelor norme metodologice, se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete pe economie din ultima lună a trimestrului anterior plății despăgubirii pentru clădire față de cele existente în luna ianuarie 1990;

c) etapa a 3-a — determinarea valorii rămase la același nivel de prețuri, pe baza Normativului P 135/1995 cuprinzând coeficienții de uzură fizică a clădirilor și construcțiilor, vechimea luându-se în considerare față de data trecerii acestora în proprietatea statului bulgar.

Art. 28. — (1) Evaluarea terenurilor aferente clădirilor și construcțiilor cu altă destinație decât cea de locuință se face pe baza Criteriilor nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992, cu completările ulterioare, elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

(2) Terenurile aferente clădirilor și construcțiilor cu altă destinație decât cea de locuință, respectiv terenul de construcție și curtea, se limitează la suprafețele înscrise în Legea nr. 5/1991, republicată, în funcție de localitate (urbana sau rurală).

(3) Diferența de teren se despăgubește ca teren agricol, în funcție de gradul de folosință și de fertilitate, în condițiile prevederilor art. 8 din prezentele norme metodologice.

Art. 29. — Vechimea construcțiilor se stabilește pe baza

imobilului respectiv față de data trecerii în proprietatea statului bulgar.

Art. 30. — În valoarea stabilită potrivit art. 27 din prezentele norme metodologice nu se cuprind cota-parte aferentă din totalitatea reparațiilor capitale făcute construcțiilor, precum și alte reparații efectuate în decursul timpului, în scopul conservării și menținerii în stare de funcțiune a clădirii pe durata existenței acesteia.

Art. 31. — Comisia Națională pentru Statistică, prin direcțiile sale teritoriale, va comunica, trimestrial, consiliilor județene și Consiliului General al Municipiului București, abilitate să acorde compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar, coeficientul de creștere a veniturilor salariale medii nete pe economie din ultima lună a trimestrului expirat față de cele realizate în luna ianuarie 1990.

Art. 32. — În cazurile de despăgubire a foștilor proprietari și a moștenitorilor legali ai acestora, la valorile calculate potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice, pentru construcții se va adăuga valoarea terenurilor aferente, stabilită pe baza Criteriilor nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992, cu completările ulterioare, elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

CAPITOLUL V

Organizarea și funcționarea comisiilor

Art. 33. — (1) În județe și în municipiul București se constituie, în cadrul prefecturilor, comisii pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, în componența prevăzută la art. 6 din lege, având sediul la prefecturile județelor și la Prefectura Municipiului București, sub președinția prefectilor respectivi.

(2) Comisia desemnează un secretar dintre membrii săi, care organizează înregistrarea cererilor, întocmirea dosarelor și pregătește lucrările comisiei.

(3) Componența nominală a comisiei se aprobă de către prefect.

(4) În cazuri justificate, precum și pentru nerespectarea obligațiilor ce le revin, membrii comisiilor pot fi înlocuiți, potrivit procedurii prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 9/1998.

Art. 34. — Comisiile județene, respectiv a municipiului București, au următoarele atribuții principale:

a) primesc cererile celor îndreptățiți să solicite compensații, le înregistrează într-un registru special deschis, formând un dosar pentru fiecare cauză;

b) verifică dacă actele depuse sunt cele stabilite de Legea nr. 9/1998 și dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3) și la art. 5 din lege;

c) întocmesc un dosar special, potrivit prevederilor lit. a), pentru fiecare cerere și numerotează actele primite, respectiv paginile dosarului;

d) pentru aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) din prezentele norme metodologice, solicită depunătorilor să menționeze în declarația pe propria răspundere dacă bunurile pretinse le aparțin în totalitate sau dacă există și alți coproprietari sau moștenitori ai acestora;

e) verifică actele depuse și în baza acestora rezolvă

f) pot convoca petiționarii sau alte persoane, în vederea lămuririi unor situații;

g) consemnează rezultatul evaluării într-un proces-verbal semnat de membrii acestora. Eventualele obiecții se consemnează în notă separată, ambele acte trimițându-se comisiei centrale;

h) trimit, în termen, spre validare comisiei centrale hotărârile privind propunerile de acordare a compensațiilor, împreună cu dosarul, sub semnătura președintelui comisiei.

Cererile cetățenilor români cu domiciliul în străinătate se depun la Comisia municipiului București.

Art. 35. — Comisia centrală pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, constituită potrivit art. 6 alin. (3) și (4) din lege, are următoarele atribuții principale, prevăzute la art. 7 din lege:

a) primește hotărârile trimise de comisiile județene și a municipiului București și le înregistrează într-un registru special deschis;

b) validează sau invalidează, în termenul stabilit de lege, hotărârile primite de la comisiile județene și a municipiului București;

c) analizează contestațiile primite de la solicitanți împotriva hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București; comisia centrală admite sau respinge contestația printr-o hotărâre motivată;

d) comunică măsura de invalidare a hotărârilor comisiilor județene sau a municipiului București; poate solicita noi acte și relații;

e) comunică hotărârile sale atât solicitanților, cât și comisiilor județene sau a municipiului București, direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, precum și primăriilor interesate.

Art. 36. — Lucrările comisiilor se consemnează în procese-verbale în care se menționează eventualele voturi împotriva, cu motivările respective.

Art. 37. — Prefecții județelor și al municipiului București vor sprijini și vor stabili măsuri corespunzătoare în vederea asigurării condițiilor de desfășurare a activității comisiilor constituite.

CAPITOLUL VI

Utilizarea fondurilor prevăzute în bugetul de stat pentru plata despăgubirilor și a compensațiilor

Art. 38. — (1) În aplicarea prevederilor art. 8 alin. (1)–(3) din Legea nr. 9/1998, plata compensațiilor bănești aprobate cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, se efectuează de către Ministerul Finanțelor prin direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București.

(2) Pe baza hotărârilor definitive ale comisiei centrale sau a hotărârilor judecătorești definitive, în termen de 10 zile de la primirea acestora beneficiarii solicită primăriilor în a căror rază teritorială își au domiciliul plata sumelor aprobate. Solicitarea plății se face pe bază de cerere scrisă, la care se anexează și hotărârea comisiei centrale

Art. 39. — Primăria centralizează cererile primite și solicită în mod operativ, pe bază de borderou, direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, după caz, punerea la dispoziție a sumelor aprobate. În borderoul primăriei, transmis direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București se vor înscrie, în mod obligatoriu, următoarele date: numărul și data hotărârii comisiei centrale sau ale hotărârii judecătorești definitive, numele și prenumele beneficiarilor compensațiilor aprobate, adresa și suma de plată.

Art. 40. — (1) Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană sau a municipiului București dispune virarea, cu ordin de plată, în limita creditelor repartizate cu această destinație, a sumelor necesare plății compensațiilor, în contul 50.02. „Disponibil din fonduri cu destinație specială ale instituțiilor publice de subordonare locală“, deschis pe seama primăriei solicitante.

(2) Ordinul de plată întocmit va avea înscrise pe verso numele și prenumele persoanelor beneficiare și sumele de plată.

Art. 41. — În vederea efectuării plății, primăria ridică sumele în numerar de la casieria trezoreriei, pe care le înregistrează în casieria proprie, după care, pe baza dispoziției de plată către casierie, aprobată de persoanele în drept, la care anexează și hotărârea comisiei centrale sau hotărârea judecătorească definitivă, achită sumele aprobate beneficiarilor respectivi.

Art. 42. — (1) Fiecare membru al comisiei centrale și al comisiilor județene, respectiv a municipiului București, beneficiază de indemnizație pentru fiecare ședință, calculată în raport cu numărul de ore al fiecărei ședințe, și, respectiv, cu indemnizația brută stabilită în lei/oră. Indemnizația brută orară se determină prin aplicarea cotei de 20% asupra salariului de bază brut lunar stabilit pentru funcția de secretar general din ministere, raportată la numărul de ore lucrătoare aferent fiecărei luni.

(2) La nivelul unei luni, indemnizația lunară care se poate acorda fiecărui membru al comisiei nu poate depăși limita prevăzută la art. 20 din Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și a celorlalte organe ale puterii executive, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 43. — (1) Indemnizațiile pentru membrii comisiei centrale vor fi plătite de Ministerul Finanțelor, iar pentru membrii comisiilor județene și a municipiului București, prin direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene sau a municipiului București, din sumele prevăzute în bugetul Ministerului Finanțelor la cap. „Alte acțiuni“, subcapitolul „Despăgubiri civile, precum și cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale“.

(2) Membrii comisiilor au dreptul și la decontarea cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o diurnă, în condițiile stabilite pentru salariații unităților bugetare, dacă se impun deplasări în alte localități decât cea în care domiciliază, în vederea desfășurării normale a activității comisiei.

Art. 44. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

FIȘA TEHNICĂ DE CALCUL
pentru locuințele și anexele aferente

Locuința nr. .... din clădirea situată în str. .... nr. ...., localitatea .....

I. Caracteristicile locuinței

1. Structura de rezistență a clădirii în care este situată locuința și descrierea elementelor de construcții și instalații:

- fundație de	stare.....
- zidărie de.....	stare.....
- șarpantă de.....	stare.....
- învelitoare din.....	stare.....
- planșee de.....	stare.....
- tâmplărie exterioară.....	stare.....
- tâmplărie interioară.....	stare.....
- tencuieli exterioare.....	stare.....
- glet de.....	stare.....
- stucaturi.....	stare.....
- vopsitorii.....	stare.....
- calcio-vecchio.....	stare.....
- lambriuri.....	stare.....
- ornamente și decorațiuni.....	stare.....
- pardoseli calde.....	stare.....
- pardoseli reci.....	stare.....
- instalații sanitare.....	stare.....
- instalații electrice.....	stare.....
- instalații de încălzire.....	stare.....

Față de elementele de mai sus, starea locuinței este....., cu un grad de finisaj.....

2. Numărul de niveluri ale clădirii.....

3. Numărul de locuințe din cadrul clădirii.....

4. Nivelul la care este situată locuința pentru care se acordă despăgubiri.....

5. Numărul de camere ale locuinței.....

6. Sistemul de încălzire a locuinței (centrală de zonă sau termoficare, centrală termică proprie care deservește exclusiv această clădire, cu gaze la sobe, sobe cu lemne).....

7. Vechimea clădirii în ani.....

(la data trecerii în proprietatea statului bulgar)

8. Tipul locuinței (Decretul nr. 256/1984 — anexa nr. 4, tabelul nr. 1).....

9. Relevee anexate.....

(plan de situație, plan de nivel curent)

II. Suprafețele locuinței și ale anexelor

1. Suprafața utilă a locuinței	.....m ²
2. Suprafața utilă a camerei de serviciu situate la subsol, la demisol sau la mansardă	.....m ²
3. Suprafața utilă a pivniței și a boxelor de la subsol, în folosință exclusivă a locuinței	.....m ²
4. Suprafața utilă a terasei, rezultată din retragerea din gabarit	.....m ²
5. Suprafața utilă a garajului	.....m ²
6. Construcții-anexe (tip, dimensiune, vechime și stare)	.....m ²

III. Evaluarea locuinței

1. Valoarea de înlocuire a locuinței

(cost/m², corespunzător tipului construcției, regimului de înălțime și gradului de finisaj, superior sau inferior, prevăzut în tabelul nr. 1 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984)

.....m²x.....lei/m² =.....lei.

2. Valoarea de înlocuire a dependențelor

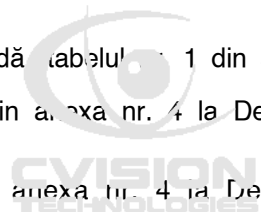
- cameră de serviciu situată la subsol, la demisol sau la mansardă (tabelul nr. 1 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984);

- pivnițe, boxe în subsol, în folosință exclusivă (tabelul nr. 1 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984)

.....m²x.....lei/m² =.....lei;

- terasă rezultată din retragere în gabarit (tabelul nr. 1 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984)

.....m²x.....lei/m² =.....lei.

Se adaugă sau se scade, pentru existența sau lipsa unor instalații ori elemente de construcții (tabelul nr. 2 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984).

A. Se adaugă:

- încălzire centrală
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- construcția și echipamentul centralei termice
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- încălzire cu gaze la sobe
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- obloane
.....m²x.....lei/m² =.....lei

- valoarea elementelor deosebite ce depășesc caracteristicile gradului de finisaj superior, evaluată pe bază de deviz de către specialiști: .....lei.

B. Se scad:

- învelitoare de carton bitumat, șită, șindrilă, stuf sau paie
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- lipsa unor instalații:
  - cadă de baie.....lei/bucată = ...lei
  - lavoar.....lei/bucată = ...lei
  - chiuvetă bucătărie.....lei/bucată = ...lei
- lipsa tencuielilor exterioare
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- lipsa fundațiilor
.....m²x.....lei/m² =.....lei
- pardoseli de pământ
.....m²x.....lei/m² =.....lei

TOTAL CAP. II – LOCUINȚE ȘI DEPENDINȚE: .....lei

3. Corecția de nivel

(tabelul nr. 9 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977)

.....lei x.....= lei

TOTAL: .....lei

4. Aplicarea coeficientului de uzură în timp (tabelul nr. 3 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977)

.....lei x.....= ..... lei

5. Cotă-parte lift

.....lei x.....= ..... lei

TOTAL CAP. III: .....lei

IV. Valoarea lucrărilor de artă și a ornamentelor

Evaluate de specialiști — se va anexa modul de calcul

TOTAL CAP. IV: .....lei

V. Evaluarea anexelor locuințelor

(Tabelul nr. 7 din anexa nr. 4 la Decretul nr. 256/1984 și pentru — uzură tabelul nr. 8 din anexa nr. 2 la Decretul nr. 93/1977)

TOTAL EVALUARE CAP. V: .....lei

VI. Total general locuințe și anexă

VII. Menținerea sau diferențierea cu ±10% a prețului apartamentului și al anexelor acestuia, stabilit potrivit alineatului precedent, în funcție de amplasarea clădirilor în cadrul localităților urbane; pentru locuințele situate în mediul rural prețurile se mențin nediferențiat.

VIII. Totalul prevăzut la cap. VII este obținut la nivelul datei de 1 ianuarie 1990.

Acesta se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete din ultima lună a trimestrului expirat anterior plății față de cel existent în luna ianuarie 1990, conform datelor furnizate de Comisia Națională pentru Statistică prin direcțiile sale teritoriale.

IX. La valoarea locuinței astfel determinată se adaugă valoarea garajului, stabilită potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 85/1992, republicată.

X. În caz de desființării foștilor proprietari și a moștenitorilor acestora, se va adăuga valoarea terenului aferent, stabilită pe baza Criteriilor privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992, cu completările ulterioare elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

XI. Prețul astfel obținut se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete din ultima lună a trimestrului expirat anterior plății față de cel existent la 28 februarie 1992, conform datelor furnizate de Comisia Națională pentru Statistică prin direcțiile sale teritoriale.

FIȘA TEHNICĂ DE CALCUL
pentru clădirile și construcțiile cu altă destinație decât cea de locuință

Construcțiile sunt situate în str. .... nr. ...., localitatea.....

I. Caracteristicile construcțiilor

1. Structura de rezistență a clădirii și a construcțiilor și descrierea elementelor de construcții și instalații:

– fundație de	stare.....
– zidărie de.....	stare.....
– șarpantă de.....	stare.....
– învelitoare din.....	stare.....
– planșee de.....	stare.....
– tâmplărie exterioară.....	stare.....
– tâmplărie interioară.....	stare.....
– tencuieli exterioare.....	stare.....
– pardoseli calde.....	stare.....
– pardoseli reci.....	stare.....
– instalații sanitare.....	stare.....
– instalații electrice.....	stare.....
– instalații de încălzire.....	stare.....

Față de elementele de mai sus, starea construcțiilor este.....

2. Numărul de niveluri ale clădirii și construcțiilor.....

3. Sistemul de încălzire a construcțiilor (centrală de zonă sau termoficare, centrală termică proprie care deservește exclusiv această clădire, cu gaze la sobe, sobe cu lemne).....

4. Vechimea clădirii în ani.....

(la data trecerii în proprietatea statului bulgar)

5. Tipul clădirii (Catalog nr. .... pentru reevaluarea clădirilor și construcțiilor, număr fișe)

6. Relevee anexate.....

(plan de situație, plan de nivel curent)

II. Aria desfășurată a clădirii și construcțiilor

Aria desfășurată .....m²

III. Evaluarea construcțiilor

Valoarea de înlocuire a construcțiilor

(cost/m², corespunzător tipului de construcție și regimului de înălțime, prevăzute în tabelul cuprinzând indicatorii valorii de înlocuire)

.....m² x.....lei/m²=.....lei

TOTAL CAP. I – CONSTRUCȚII: .....LEI

Se adaugă sau se scade, pentru existența sau lipsa unor instalații ori elemente de construcții (termeni de corecție prevăzuți în fișe).

TOTAL CAP. II – CONSTRUCȚII: .....LEI

Aplicarea coeficientului de uzură în timp

.....lei x.....=..... lei

TOTAL CAP. III..... lei

IV. Total general construcții ..... lei

Totalul prevăzut la capitolul anterior este obținut la nivelul datei de 1 ianuarie 1990.

Acesta se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete din ultima lună a trimestrului expirat anterior plății față de cel existent în luna ianuarie 1990, conform datelor furnizate de Comisia Națională pentru Statistică prin direcțiile sale teritoriale.

V. În cazul despăgubirii foștilor proprietari și a moștenitorilor legali ai acestora, se va adăuga valoarea terenului aferent, stabilită pe baza Criteriilor privind stabilirea și evaluarea terenurilor aflate în patrimoniul societăților comerciale cu capital de stat nr. 2.665/1C/311 din 28 februarie 1992, cu completările ulterioare, elaborate de Ministerul Finanțelor și de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

VI. Prețul astfel obținut la alineatul precedent se înmulțește cu coeficientul de actualizare în funcție de creșterea veniturilor salariale medii nete din ultima lună a trimestrului expirat anterior plății față de cel existent la 28 februarie 1992, conform datelor furnizate de Comisia Națională pentru Statistică prin direcțiile sale teritoriale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. – S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,

Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Telexul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.